

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 497/2015
10.06.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Ж. и др, због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 2. и 1. Кривичног законика у вези са чланом 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ж. – адвоката С.Б., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду К бр.662/13 од 30.12.2014. године и Кв бр.239/15 (К 662/13) од 26.01.2015. године, у седници већа одржаној дана 10. јуна 2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ж. – адвоката С.Б., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду К бр.662/13 од 30.12.2014. године и Кв бр.239/15 (К 662/13) од 26.01.2015. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду К бр.662/13 од 30.12.2014. године, делимично је усвојен захтев браниоца окривљеног С.Ж. - адвоката С.Б., постављене по службеној дужности, те су браниоцу окривљеног у кривичном поступку пред Вишим судом у Београду К 662/13 досуђени трошкови на име награде и нужних издатака у износу од 128.250,00 динара. Истовремено, ставом два решења, наложено је рачуноводству Вишег суда у Београду да по правноснажности тог решења на име трошкова кривичног поступка браниоцу окривљеног С.Ж. - адвокату С.Б. исплати износ од 128.250,00 динара на рачун број ..., који се води код банка И.Б.

Истим решењем, и то ставом три одбијен је захтев браниоца окривљеног С.Ж. - адвоката С.Б., за накнаду трошкова за нужне издатке у кривичном поступку К бр.662/13 преко досуђеног износа од 128.250,00 динара до траженог износа од 328.500,00 динара.

Решењем Вишег суда у Београду Кв бр.239/15 (К 662/13) од 26.01.2015. године, уважавањем жалбе браниоца по службеној дужности окривљеног С.Ж. - адвоката С.Б., преиначено је решење Вишег суда у Београду К бр.662/13 од 30.12.2014. године у погледу висине досуђеног износа трошкова кривичног поступка, тако што су браниоцу окривљеног – адвокату С.Б., досуђени трошкови кривичног поступка у износу од укупно 140.250,00 динара, који падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног С.Ж. - адвокат С.Б., због повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8. и 11. ЗКП и повреде Закона о адвокатури, те одредаба Адвокатске тарифе, с тим што из образложења захтева произилази да бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости подноси због повреде одредаба члана 441. став 4. ЗКП, а не због повреда наведених у захтеву, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијана решења и предмет врати Вишем суду у Београду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета и захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног С.Ж. - адвоката С.Б., па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП, прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости, под условима прописаним у том закону.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, одредбом става 2. истог члана прописано је да Републички јавни тужилац може поднети захтев за заштиту законитости како на штету, тако и у корист окривљеног, а одредбом става 3. – да окривљени може поднети захтев искључиво преко браниоца.

Према одредби члана 71. став 5. ЗКП, бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени.

Дакле, сходно цитираним законским одредбама, бранилац има право, али и дужност да процесне радње предузима само у корист окривљеног, те сагласно томе, и захтев за заштиту законитости као ванредни правни лек, може поднети искључиво у корист окривљеног, уколико је правноснажном одлуком јавног тужиоца или суда учињена повреда закона на штету окривљеног.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је у конкретном случају бранилац по службеној дужности окривљеног С.Ж. - адвокат С.Б., захтев за заштиту законитости поднела, из разлога што правноснажном одлуком није у потпуности решен предмет захтева за накнаду за заступање по службеној дужности, односно за накнаду за састав жалбе и исплату камате, на који начин је,

према наводима захтева "повређен закон на штету браниоца", не указујући ни једном речју на који начин је побијаним решењима учињена повреда закона на штету окривљеног, то је Врховни касациони суд оценио да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ж. – адвоката С.Б. недозвољен, обзиром да бранилац нема овлашћење за подношење захтева за заштиту законитости у своју корист, већ само у корист окривљеног.

Поред тога, из списка предмета видљиво је да поступак против окривљеног С.Ж. и осталих окривљених у предмету Вишег суда у Београду К 662/13 још увек није правноснажно окончан, већ се налази у фази достављања оптужнице окривљенима.

Одредбом члана 262. став 1. ЗКП, прописано је да ће суд у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе. Ставом 2. истог члана, прописано је да, ако недостају подаци о висини трошкова – посебно решење о висини трошкова донеће председник већа или судија појединац када се ти подаци прибаве, те да се подаци о висини трошкова и захтева за њихову накнаду могу поднети најкасније у року од једне године од дана правноснажности пресуде или решења из става 1. тог члана.

Дакле, одлука о трошковима поступка доноси се, сходно наведеној законској одредби, по правилу, након доношења првостепене одлуке, при чему лица која имају право на награду могу најкасније у року од једне године од дана правноснажности пресуде и решења поднети захтев за накнаду трошкова, при чему се коначна наплата свих трошкова врши на основу правила прописаних одредбама члана 263 – 265, одређивањем лица које ће бити обавезано на њихову исплату или одређивањем да ови трошкови кончано падају на терет буџетских средстава, у зависности од исхода поступка.

Како у конкретном случају поступак против окривљеног С.Ж. и осталих окривљених није окончан доношењем одлуке (пресуде или решења која одговара пресуди), у смислу члана 262. став 1. ЗКП, а којима се одлучује ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе, то је по оцени Врховног касационог суда, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ж. – адвоката С.Б., преурађен, обзиром да је поднет искључиво због висине трошкова који су браниоцу окривљеног - адвокату С.Б. досуђени побијаним решењима.

Из наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ж. - адвоката С.Б., одбачен је као недозвољен, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП у вези са чланом 483. ЗКП и чланом 71. став 5. ЗКП.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**